

ся завърне Луна-та въ N , дѣто пакъ става невидима; сир. има неугръяно-то си полукълбо възврънж-то камъ Земж-тж. Отъ пльнолуніе-то почевать две-ты рожчета на сръпа да ся виждать възврънжты камъ западъ, кога слѣдъ новж-тж Лунж гьдять камъ вѣстокъ; обаче това ся разбира само отъ едно виждане на 15 чрьтежъ.

95. Луна-та, трыкаляна по чрьтж-тж си отъ западъ камъ вѣстокъ, вижда ни ся что всякой день о-става много по-назадъ отъ Сльнце-то. Прѣзь деня, да речемъ, на новж-тж Лунж, тя захожда едно-врѣменно съ Сльнце-то; нѣколко дни послѣ ся вижда отгорѣ надъ оризонта въ O около захождане-то на Сльнце-то, и по пръвж-тж четврьтинж K , ся нахожда тѣкмо възъ Меридіана и грѣе насъ послѣ шесть часове. По пльнолуніе-то пакъ тя вѣстичя, кога захожда Сльнце-то, и послѣ вече ся не вижда да изгрѣва токо слѣдъ негово-то захождане. При послѣднж-тж четврьтинж изгрѣва по-срѣдъ ношъ, и при послѣднж-тж осминж вѣстичя малко прѣди изгрѣване-то на Сльнце-то.

96. Затулванія. Ако чрьта-та на Лунж-тж бьше възъ истж-тж равнинж заедно съ еклиптикж-тж, явно е что при съединенія-та (90) Луна-та щьше всякога да закрыва отъ насъ Сльнце-то съ пропадануваніе- си; а при противостояніа-та (93), щьше испада тя въ сѣнкж-тж на Земж-тж. Въ прьвый случай щьхмь имаме сльнчево затулваніе; въ вторый лунно затулваніе; и всяко отъ тья две явленія щьше става единж пжть по всякой періодъ, или въз-врьтеніе на Лунж-тж.

97. Обаче чрьта-та на тоя спжтникъ е полѣгнжтъ около пять стжпове колкото спротивъ еклиптикж-тж, затова Луна-та ся нахожда то отгорѣ и', то отдолу и', и сльнчева-та свѣтлость докачва безъ прѣпятствіе и Земж-тж и спжтника и'. Луна-та да речемъ, Σ (чрьт. 16), е малко по-долу отъ ли-